

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Siluano abbate. Cap[itulum]. cv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

uā perimeret: eo q̄ nihil miraculū apparuisset. Nam hieronymus aures clauserat: mirabilior appareret. Hora autem debita siluanus iuxta oblationem: letus quasi ad nuptias pergens ad supplicium ductus est. Qui inuocato hieronymo: ne fides catholica deperiret: spiculatori collum prebuit: et ut se feriret rogauit. Eū autē ille ensem leuasset: adest subito hieronymus cū cū cernentibus: extensa manu: spiculatoris ensem tenuit: et siluanoyr exurgeret imperauit. Deinde hereticum increpauit: scripturā illam falso compositam astruit: etq̄ mirarus terribiliter iudicium mortis disparuit. Confestim ergo caput sabinsani a corpore detruncatū terrā percutit: ac si spiculatoris ense amputatum fuisset. Quo miraculo discipuli heresiarche ad fidem catholicam redierunt. Post hec diabolus siluanū sanctitati inuidens: ut ipius famā lederet: in eius speciem se mutauit: et cuiusdā nobilitis matrone noctu intrans: thalamū: eam in lecto sam postram de concubitu requisit. Illaq̄ clamante hominē in eius camerā introisse: accurrentibus famula et vicinis: diabolus ad fidem illorū cōfirmandā sub thoro latitauit. Quē illi inuenientes: accensis luminib⁹ intrantes. Siluanum archiepiscopū crediderunt. Et propter ipsius opinionem stupefacti interrogauerunt: cur tantā nequitiā presumpserit. Qui ut mai⁹ contra sanctum odium incitaret: cepit horrenda loqui: et astruere q̄ ipm ad hoc mulier inuississet: illa autem ipm aperto ore dementiens: multas ab eo contumelias audiuit: q̄ illi hec sustinere non valentes: iniurijs et verberibus ipm de domo expulerunt. Que cum diuulgata fuisset: tota ciuitas contra illum cōmota: siluanum hypocritam incendio dignum acclamabat: ut autem vir domini audiuit: hec patienter tulit: et deo gratias egit. Et ad cedendū furorē se ad berthelem ad locum: videlicet magistri hieronymi: ad tempus mansurum transiit. Cuius luto autē anno cum in ecclesia berthelem ad sepulchrum hieronymi die quodā solus ozaret: vir quidā malignus ingrediens siluanū hypocritam et adulterū acclamans: gladium educēs ipm in eius guttur demerere voluit. Sed episcopo hieronymū inuocante manu illius retro uersa: gladio proprio seipm peremit: superueniens alter nequissimus existimansq̄ hominē illum per siluanum interemptū: illū similiter occidere conabatur. Sed q̄ primo acciderat: et huic euenit. Subsequenter duo alij intrauerunt: duosq̄ occisos videntes signari diuini iudicij: scelus illud factū ab homine dei putauerūt. Quorum unus in eum insiluit ense nudato. Sed episcopo hieronymū inuocante vir ille ut duo priores se proprio ense et manu iugulauit. Quod socius magie ascribens: ante fores ecclesie clamat siluanum adulterum et maleficū: ac hominū occisorem: concurrunt populi episcopū dignū incē

dio acclamātes. Lapis innocens: ut ad supplicium pertrahat. Ex illis accurrens ipm libera re nitit: sed magis populus concitat. Cum autē extra ecclesiam duceret: hieronymus visibiliter de sepulchro exiens: cūctis splendēs apparuit qui siluanū dextera tenēs: de medio populi furentis eduxit. Inter hec demoniaca vinculis ferreis alligata ad tumulū eius liberāda defer tur. Sed hieronym⁹ demoni mādaui ut exiens cūctis publice: que in siluanū cōmiserat appareret. Quā a femina illa diabolus discessit in forma et habitu siluanū cunctis apparuit: ita ut ab eo nullaten⁹ discerni posset. Sicq̄ comō cuncta. que cōtra virū dei cōmiserat enarrauit et cōtinuo nusq̄ disparuit. Hieronymus autem siluanū adhuc tenēs dextera: si aliud a deo vellet interrogauit: quid se de hoc seculo sumēdum postulauit: et quod perierat impetrasse audiuit: Statimq̄ disparuit hieronym⁹: et post hoc spaciū in pace exspirauit siluanus. Dies quoq̄ post pul ad eius pedes prociidunt: et de in eū commissis uentam petunt: corpusq̄ ipsius ad nazareth tollentes: in eius ecclesia honorifice cōdiderūt: quicquid in pace. x. kal. octobris.

De sancto Siluano abbate. Cap. cv.

Siluan⁹ abbas in deserto de scythia claruit: de q̄ legit i viris

patrū: q̄ in exra mentis raptus ad se rediēs: postmodū flere cepit: dixitq̄ se uidisse quosdā ex fratrib⁹ suis ad inferna trahi. Dū autē ad monasteriū quoddā cū zacharia ei⁹ discipulo uenisset: et cū fratrib⁹ aliquantulū comedisset: reuertēs discipulū aquā i via bibētē redarguit: eo q̄ ipius diei ieiunij solueret. Qui dū ei rēdit: quōd ieiunij fuerat: q̄ eo die cū fratrib⁹ comedissent: audiuit ab abbate q̄ illud fuerat cōiuiū charitatis. Aliqñ dū quidam pegrinus frater ad eū uenisset: et frēs eius manibus operātes uidisset: redarguit illos dicens: q̄ maria optima pte elegit: que abbas in cella locatū hora nona cū ceteris ad mēsam nō uocauit. Ille autē post cibū abbatē cur se nō uocasset iterrogauit. Qui ille rēdit q̄ hō spiritalis erat et esca opus nō hēbat. Hoc audies frater penitentiā egit: a siluanoyr audiuit q̄ etiā maria marthe ministerio indigebat. Nec in uitis parum:

De sancto Jone presbytero et mar tyre. Cap. cvi.

Non presbyter et martyr apud castresium pagū passus est. Hic ex partibus athenarū ueniens scō carauitio martyri uisq̄ romā sociatus cū beato dionysio